

DIARI DEL FESTIVAL

58 FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA
DISSABTE 18 I DIUMENGE 19 D'OCTUBRE DE 2025

LA VANGUARDIA

3 ENTREVISTA
Mary Harron

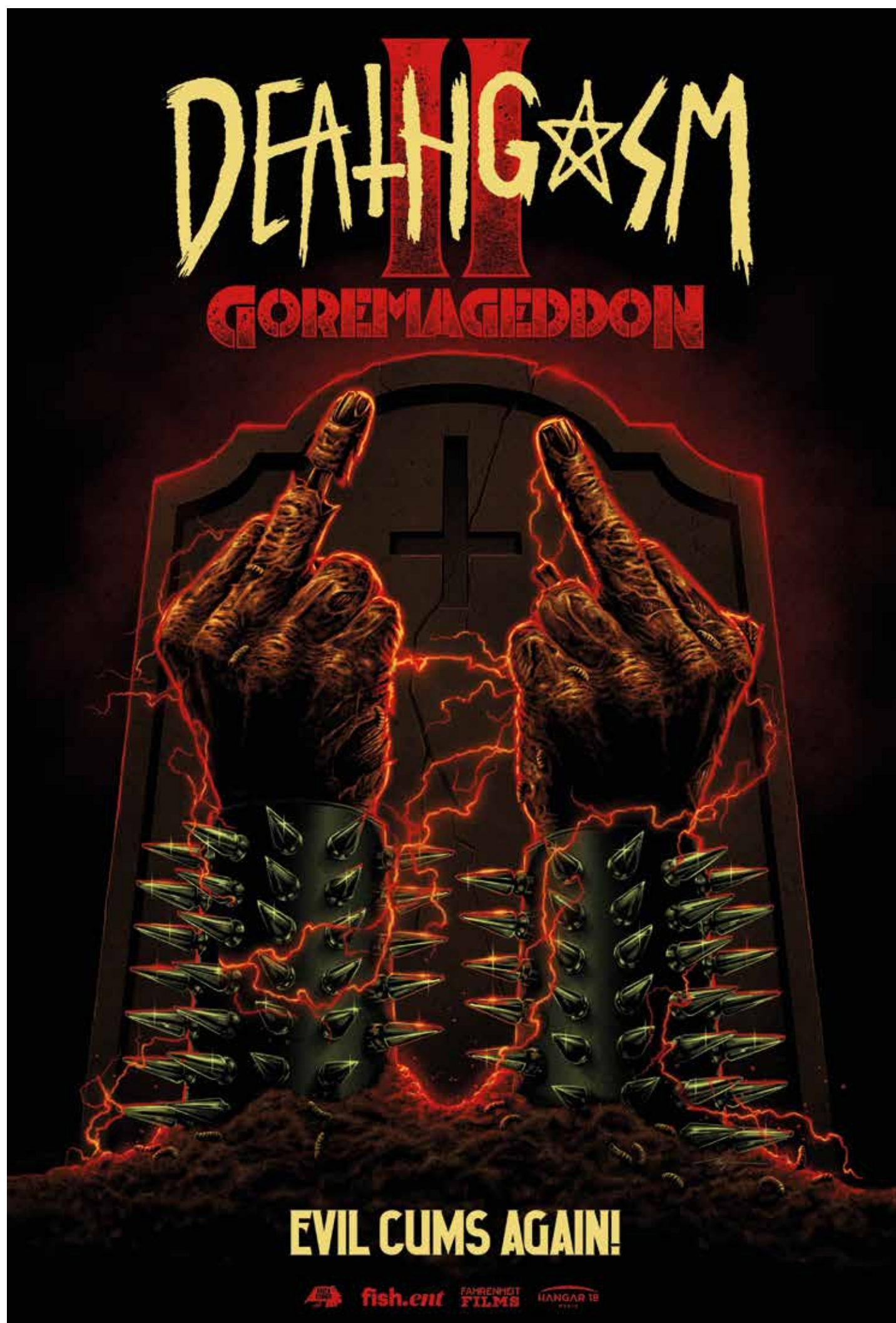
5 ENTREVISTA
Avalon Fast

6 ENTREVISTA
Sean S. Cunningham

11 ENTREVISTA
Terry Gilliam

ELOY DE LA IGLESIA, ADICTO AL CINE

El director Gaizka Urresti repassa la cinematografia i vida d'una de les figures més importants del cinema espanyol, Eloy de la Iglesia. Figura clau de la transició, avui dia és inqüestionable el seu paper com a cronista de la marginalitat i com a cavaller armat contra la censura.

NIGHT PATROL

Xavier Carr, un agente del cuerpo de policía de Los Ángeles, debe enfrentarse a la posibilidad de que su hermano pequeño haya estado involucrado en un asesinato. A medida que indaga en el caso, descubre una fuerza especial antipandillas callejeras que pone en peligro a los vecinos de la comunidad en la que creció.

TENGOSEI – SHAMAN STAR

Bebiendo del drama histórico japonés y del folklore del país, Hidenori Inoue genera un *freaky friday* peculiar entre el jefe de una banda criminal, un hombre temido, pero de corazón blando, y el asesino enviado a ejecutarlo. Bajo la maldición de la estrella Tengosei, ambos deberán vivir en los zapatos del otro.

MARAMA

El director neozelandès Taratua Stappard ens porta una proposta de terror victorià a l'Anglaterra de 1859, on una jove maori anomenada Mary Stevens arriba des de Nova Zelanda. Allà haurà de fer front a les seves arrels i a l'herència colonial, construint un relat de venjança contra l'imperialisme.

VERANO TRIPPIN

En el gélido verano de la Patagonia argentina, dos amigas inseparables, Toni y Lena, se ponen a vender marihuana para ganar dinero rápidamente y así poder escapar de su pequeño pueblo. La divertida aventura pronto toma un giro oscuro cuando las dos chicas se ven sumergidas en una red de crimen y corrupción.

WILLY THE SPARROW

Producto del mayor estudio de animación de Hungría, *Willy the Sparrow* sigue a Willy, un niño que se entretiene disparando contra animales. Hechizo mediante, Willy es convertido en gorrión y deberá aprender a vivir la vida como una criatura indefensa a través de las enseñanzas de los animales a los que antes torturaba.

ANGEL'S EGG (4K)

Títol de culte de l'animació japonesa del mestre Mamoru Oshii, director de *Ghost in the Shell*, on en un futur postapocalíptic una nena cuida devotament un ou entre els seus braços, convençuda de què es tracta d'un àngel. Quan aparegui un desconegut amb un artefacte al braç, decidirà seguir-lo.

AQUEL ÚLTIMO TIBURÓN

Víctor Matellano i Àngel Sala dirigeixen aquest documental en què s'analitza, de manera minuciosa, el rodatge, l'estrena, les polèmiques (assumptes legals inclosos) de *L'último squalo*, una de les joies del cinema d'explotació italià, estrenada a Espanya com a *Tiburón 3* en una estratègia de màrqueting legendària.

ABRAHAM'S BOYS: A DRACULA STORY

Natasha Kermani presenta una relectura del mito de Dràcula desde una perspectiva inesperada. Dos décadas después de los eventos de la novela de Bram Stoker, los hijos de Van Helsing deberán enfrentarse al pasado de su familia, su legado de lucha contra la oscuridad y al comportamiento crecientemente paranoico de su padre.

THE ICE TOWER

Jeanne és una adolescent que s'escapa de l'orfenat a les muntanyes i arriba a un poble, al teatre del qual estan assajant *La Reina de les Neus*, on una actriu supèrbia interpretada per la Marion Cotillard es converteix en objecte de fascinació i desig per la jove protagonista. Un cop més, Lucile Hadžihalilović i la seva versió fosca dels contes de fades.

THE TERMINATOR (4K)

Después de debutar con *Piraña 2*, la carrera de James Cameron no parecía destinada a dar un salto de gigante. Y, sin embargo, solo tres años después revolucionaria el género de la ciencia ficción con su genial historia de viajes en el tiempo y máquinas asesinas. Con un presupuesto modesto, Cameron consiguió lo inimaginable: un éxito de taquilla arrollador, con notables méritos artísticos, desde una puesta en escena rompedora, hasta unas set pieces de acción absolutamente memorables. El casting fue otro de sus principales aciertos, consolidando al hierático y musculoso Arnold Schwarzenegger y a la poderosa Linda Hamilton, la ya eterna Sarah Connor, que quedaría en el imaginario colectivo como una de las grandes heroínas de la historia del cine.

Pablo Ruzafa

LA LARGA MARCHA

Una de las primeras obras de Stephen King llega al cine de la mano de Francis Lawrence, director versado en distopías. Ahora, en un Estados Unidos sumido en la miseria, unos cincuenta adolescentes entran en un concurso en el que, si no logran caminar un largo trecho a una velocidad estable, deberán enfrentarse a un castigo letal.

HARD BOILED (4K) +SONS OF THE NEON NIGHT +CESIUM FALLOUT

Esta maratón se inicia con el clásico de John Woo, ahora en 4K, que revolucionó el cine de acción de los años noventa, donde el inspector Tequila Yuen (un inolvidable Chow Yun-Fat), debe detener una red de contrabando y encontrar al asesino de su compañero. La sesión sigue con *Sons of the Neon Night*, centrada en una guerra en torno al tráfico de drogas, y *Cesium Fallout*, en la que una fuga de radiación hace peligrar el futuro de Hong Kong.

DEVIL'S BRIDE

Barreja de folk horror i musical soviètic, dirigida per Arūnas Žebriūnas en lituà. Tracta sobre un àngel, Pinchiukas, expulsat del cel per culpa de la seva promiscuïtat, qui en arribar a la Terra és acollit per l'amo d'un molí, qui farà un pacte amb ell prometent-li la mà de la seva filla.

ODYSSEY

Definida por su hambre de éxito y su gusto por la cocaína, la agente inmobiliaria Natasha Flynn lleva una doble vida: por un lado parece tenerlo todo, y por el otro está acosada por las deudas. Cuando su prestamista le ofrezca saldar cuentas a cambio de participar en un crimen, Natasha se sumirá en una espiral de violencia.

AMERICAN PSYCHO

Una de las novelas contemporáneas más sórdidas y polémicas obtuvo una buena traslación a la pantalla de la mano de Mary Harron. La cineasta adapta con pulso férreo y sin miedo el controvertido texto de Bret Easton Ellis, famoso por una constante exploración de las perversiones de las élites y su relación oblicua con una realidad de la que se abstraen mediante el alcohol, el sexo o las drogas. En este caso, su protagonista, Patrick Bateman, combina su vida de aparente perfección como bróker en Wall Street con una insaciable sed de sangre que lo lleva a cometer crímenes atroces. Una dualidad que Christian Bale interpreta soberbiamente y que Harron filma con un sentido del humor tan negro como brillante.

Pablo Ruzafa

OSIRIS

Mentre estan en plena missió, un equip de militars de les forces especials és abduït per una nau extraterrestre. En despertar-se, es troben que han de fer front a un munt d'aliens que els tenen allà com si fossin rates a un laberint. Série B desprecupada, trets a mansalva i Linda Hamilton tornant a ser heroïna d'acció.

JIGOKU (4K)

Joia de culte del cinema japonès de terror, amb Nobuo Nakagawa en la direcció, *Jigoku* arriba a Sitges en la seva versió restaurada. Mescla única entre surrealisme i gore, el film presenta un conte espiritual entorn del pecat a través d'un imaginari únic de l'infern, un vívid treball cromàtic i un estil visual plenament modern. Quan Shirō i Tamura atropellen per error a l'un líder yakuza, desencadenen, sense saber-ho, una espiral de violència i d'assassinats que els portarà directament al més enllà.

LA SONRISA DEL MAL (THE HOLY BOY)

En Remis, el pueblo más feliz de Italia, hay una tradición extraña: cada semana, los aldeanos le piden un abrazo a Matteo, que tiene la capacidad de erradicar todo dolor. Cuando Sergio, un profesor atormentado, se muda allí y descubre el ritual, desatará el lado oscuro del pueblo al intentar salvar a Matteo.

HALABALA + THE BOOK OF SIIJIN AND ILLIYYIN + UT LAN THE GUARDIAN DEMON

Tres propostes que ens porten al sud-est asiàtic en un viatge que comença a Tailàndia amb *Halabala*, terror a la selva amb un dimoni paràsit amb moltes paperetes per ser dels millors monstres de l'any. Seguim a Indonèsia amb *The Book of Sijin and Illiyyin*, seqüela plena de moments grotescos al més pur estil de la primera entrega. Acabem el viatge al Vietnam amb *Ut Lan the Guardian Demon*, interessant proposta d'herències esgarrifants amb monstres i un divertit carrusel de jumpscars.

La directora de *Honeycomb* ha presentat a Noves Visions el seu segon llargmetratge, *CAMP*, una aventura onírica sobre les complexitats i les pors de fer-se gran.

Avalon Fast

Per Belit Lago

Avalon Fast pertany a aquesta nova onada de cineastes underground que aposten pel terror queer encapçalada per figures com Alice Maio Mackay (*T Blockers*) o Jane Schoenbrun (*El brillo de la televisión*). Parlem amb la cineasta canadenc durant la seva visita al Festival.

“El més difícil per a mi va ser mantenir-me dins les meves emocions sense que això em tragués de la creació de la pel·lícula”

Com ha sigut presentar el teu segon llargmetratge al Festival de Sitges?

Feia molt de temps que coneixia el Festival i em va emocionar especialment saber que projectarien *CAMP*. Arribar aquí ha estat com un somni, i poder assistir personalment ha sigut increïble, també. És un festival molt gran i la veritat és que m'he sentit una mica aclaparada, però ha estat una de les millors experiències de projectar el film lluny de casa.

A la presentació de *CAMP* vas comentar que la història neix d'una experiència personal.

Sí, és com si jo mateixa estigués observant la vida d'algú que tinc molt a prop, fixant-me en les seves maneres de processar el dol. I després, tancar un cercle i tornar al punt final, que en el fons és una mica com he processat jo el meu propi dol. Però tot va començar des d'aquesta mirada, d'observar una altra persona.

Com ha evolucionat el teu enfocament artístic des de *Honeycomb*?

Honeycomb va ser el meu primer intent de fer un llargmetratge. Va ser una experiència completament diferent, tenia una visió molt clara i em vaig deixar absorbir per ella. Més enllà d'això, ha sigut molt diferent, perquè amb *CAMP* he tingut suport, un pressupost, una directora de fotografia, i actors i actrius professionals. En aquest sentit, ha evolucionat molt. Probablement és el salt més gran que faré mai com a cineasta, perquè vaig passar de fer-ho tot jo sola a fer-ho amb un equip.

“*Honeycomb* va ser el meu primer intent de fer un llargmetratge. Va ser una experiència completament diferent, tenia una visió molt clara i em vaig deixar absorbir per ella”

CAMP es pot llegir com una barreja onírica d'horror psicològic i cinema experimental sobre l'adolescència. Com la definiries tu mateixa?

Em sembla perfecte. Per a mi, *CAMP* és un drama, però aquesta descripció és encara millor. És una història d'entrada a la vida adulta i, potser, una paraula que falta aquí és fantasia, perquè és un món de somni, un món on m'agradaria viure. De tant en tant també és el meu, o com a mínim un lloc al

qual intento arribar. *CAMP* és un espai de fantasia i màgia.

Quins o quines cineastes i pel·lícules t'inspiren?

Alice Maio Mackay és una gran inspiració per a mi. És algú amb qui puc comunicar-me, compartir les nostres experiències fent cinema. Em passa el mateix amb Jane Schoenbrun, les seves pel·lícules sempre m'han atrapat completament. És curiós, perquè sovint comparen la meua obra amb la seva, i vaig veure *El brillo de la televisión* just un dia abans de començar la producció de *CAMP*. Va ser com un bon auguri abans de fer la meua pel·lícula, però crec que les nostres visions ja estaven connectades d'abans. M'inspira molt i també és una persona propera amb qui puc compartir experiències. Louise Werr és una altra cineasta que m'inspira. Crec fermament en el que està fent ara mateix amb *Castration Movie*. És la revolució del cinema.

En la meua imaginació, el rodatge de *CAMP* va ser un viatge entre amigues.

Tot el procés és un viatge, des del càsting fins a compartir la pel·lícula ara. Molta gent diu que ens hem convertit en una família, i en part ho entenc. Sento que amb certes persones m'he vinculat d'una manera molt especial, però no és només pel procés cinematogràfic. Fas un viatge amb alguns dels actors, passes temps amb ells, els coneixes més profundament... Tot i que en realitat, això ho vaig sentir més amb *Honeycomb*.

Quin va ser el repte més gran de *CAMP*?

Tècnicament, els moments més durs van ser per culpa de la pluja, tot i que el més difícil per a mi va ser mantenir-me dins les meves emocions sense que això em tragués de la creació de la pel·lícula. És una línia molt fina per la qual camines com a directora i creadora: entre sentir-ho tot i, alhora, ser responsable, cuidar-te a tu mateixa, però també al teu repartiment, a l'equip, a la pel·lícula... Això va ser el més dur.

“*CAMP* és un espai de fantasia i màgia”

Per què t'atreu tant l'experiència de l'adolescència a l'hora de crear?

Perquè estic fent-me gran. Estic en aquest procés des que tenia onze anys, i he estat escrivint constantment històries, reflexionant-hi. Encara no he abordat aquest tema des de la retrospectiva, però tinc intenció de fer-ho en el futur.

Quina és la teva pel·lícula preferida de camps?

Teenage Sex and Death at Camp Miasma de Jane Schoenbrun (encara sense estrena). I de les més clàssiques, *Campamento Sangriento*. ■

SI PASSA EN UN HOTEL ENCANTAT O EN UN PLANETA ESTRANY, ÉS A LA FNAC.

PERQUÈ EL CINEMA FANTÀSTIC ÉS A LA FNAC.

SOMOS MAS QUE CINÉ

somos vfx_somos videojuegos_somos animación
somos concept art_somos 18 años de experiencia
somos tu futuro

fx | BARCELONA
FILM SCHOOL
ANIMATION, FILMMAKING & ACTING

Carrer de Pujades, 112 Bis / 08005 Barcelona / +34 93 857 47 76 / fxbarcelonafilmschool.com

Les diaboliques

INDIES

És evident que el cinema independent contemporani no és una qüestió de gènere: tant homes com dones (com persones no binàries) realitzen i produeixen pel·lícules amb presposats ajustats. D'altra banda, també és sabut que les dones, tal com explica Mary Harron en una entrevista en aquest mateix diari, tenen més dificultats per fer segones o terceres obres, així com per a accedir a grans projectes i treballar en segons quins tipus de produccions. Per tant, fer cinema underground no és sempre una decisió deliberada, sinó que per a moltes es tradueix en l'única forma de rodar.

No sembla que sigui el cas, però, d'Avalon Fast, directora que enguany ha presentat el seu segon llargmetratge al Festival. La sensació en veure CAMP és que s'ha fet entre amigues, apostant per la col·lectivitat. De fet, a l'Instagram de la directora canadense s'entreueuen les seves relacions —tant personals com professionals— amb diversos noms d'aquest grup d'artistes motivades per les històries de terror adolescent queer, entre elles Alice Maio Mackey o Jane Schoenbrun.

Les limitacions econòmiques es converteixen, de cop, en principis artístics, i hi ha autores que busquen en cert amateurisme el segell de la seva obra. En la programació del Festival en trobem alguns exemples, com ara *Dead Lover*, de Grace Glowicki, amb decorats i vestuaris pretesament "imperfectes"; *Be a Good Girl*, de Louiza Zouzias, amb localitzacions limitades i un blanc i negre que potser ha servit per a estalviar-se uns calersos; o *Lucid*, de Deanna Milligan i Ramsey Fendall, on la confluència de l'art plàstic amb el cinematogràfic fan de la proposta quelcom híbrid, que podria llegir-se més com a peça artística que no pas com una pel·lícula, diguem-ne, normativa.

BELIT LAGO

El llegendari creador de *Divendres 13* rep la Màquina del Temps a Sitges.

Sean S. Cunningham

Per Javier Parra

Després de produir *L'última casa a l'esquerra* el 1972 i triomfar amb *Divendres 13* el 1980, Sean S. Cunningham va ser director i productor d'un bon grapat de pel·lícules de terror dels vuitanta i noranta. Ara, després d'haver estat de turisme per Barcelona, on l'ha meravellat una visita exprés a un *tablaó* de flamenc i l'arquitectura de la ciutat, arriba a Sitges.

“Quan vaig començar a fer pel·lícules, no sabia ni què era una càmera”

Què ens pots explicar sobre els teus inicis al cinema per a adults i les teves col·laboracions amb Wes Craven?

Et refereixes a això de la gent nua?

És clar.

He intentat tornar a això alguna vegada, però sempre m'he trobat amb moltes dificultats. Ja ningú vol despullar-se. Quan vaig començar a fer pel·lícules, no sabia ni què era una càmera; vaig haver d'esbrinar-ho, i un amic va tenir la idea de crear una consulta mèdica, on el metge explicaria al públic l'important que era el sexe per a l'amor. Però tot això va ser abans que hi hagués, suposo, un punt d'inflexió amb *Garganta profunda*. Aquesta pel·lícula ho va canviar tot. Tampoc esperàvem l'èxit que va tenir *L'última casa a l'esquerra*. Amb el Wes ens vam avenir molt bé.

Aquests dies a Sitges es projectarà *Divendres 13*. Com sorgeix la idea de la pel·lícula?

Va sorgir perquè m'encantava el títol de *Divendres 13*, però no sabia si em serviria com a tal, així que, com era jove i no sabia què fer, vaig posar un anunci al diari, en la secció de varietats, que deia: “*Divendres 13, la pel·lícula més aterridora mai feta, que s'estrena al desembre*”, o una cosa així. No tenia res, només això. Vaig pensar que si els productors em deien que no podiem posar aquest títol, hauria de canviar-ho. Com ningú va dir res, vaig decidir tirar cap endavant: “*Ei, tenim llum verda, fem una pel·lícula de terror. Què serà? No ho sé. Ho esbrinarem!*”. I així va començar tot.

“Tinc una nova versió de *House* per fer i el guió és el millor de totes les pel·lícules de la saga”

Com està el tema dels drets de *Divendres 13*?

Uf, és un gran problema i una mica complicat d'explicar. Seria molt avorrit i llarg parlar d'això.

Vas tornar com a productor de *Jason X* i *Freddy contra Jason*, dues de les meves seqüeles favorites de la saga.

Jo feia molts anys que volia fer *Freddy contra Jason*. Com a productor, em semblava molt divertit tractar-ho com una baralla molt important, en pla el gran combat de lluita lliure del segle, perquè el públic no veu coses així. La meua idea era recuperar l'esperit de les pel·lícules d'Abbott i Costello. Van passar un munt d'anys fins que vam aconseguir un guió que New Line estigués disposada a finançar i que poguéssim rodar. Mentrestant, va arribar la novena part on vam incloure aquest final [el del quant de Freddy emportant-se la màscara d'hoquei del Jason], i després la desena part. Ja saps, Jason a l'espai. En proposar la idea, les primeres impressions van ser “*però què és això? És fantàstic*”. I així va ser com va néixer el projecte.

De la teua carrera, m'agradaria destacar també la saga *House*.

La vaig produir tota, sí. Hi ha una persona amb la qual vaig treballar molts anys, des de 1970, es diu Steve Miner. Va estar amb mi en el primer *Divendres 13*, així que el vaig proposar perquè dirigís *Viernes 13, 2ª parte*. També va dirigir *Viernes 13, 3ª parte*, aquesta que van fer en 3D. Em va dir que ja n'havia tingut prou, i em va contactar amb una història que ell i en Fred Dekker havien escrit. Es deia *Una casa al·lucinant* i era moltes coses, sobretot un intent de crear un nou monstre. I, a més, era divertida. Vam fitxar al William Katt i el públic va respondre de meravella. Tenia un vilà anomenat Big Ben [interpretat per Richard Moll] que mai va funcionar molt bé. No hi havia res dolent amb l'actor, és només que semblava un afegit. Ens vam divertir molt fent-la. I va ser

un èxit. Així que algú em va preguntar: “*No en vols fer una altra?*”. I em vaig impacientar per fer una seqüela explicant una història millor. Encara més, tinc una nova versió de *House* que m'agradaria fer, i crec que és un bon projecte. Crec que el guió que tinc ara és el millor de totes les pel·lícules de *House* que he fet.

Un altre projecte al qual vas arribar, però que sí que vas dirigir va ser *Profundidad seis*.

Hi havia un altre director, el nom del qual no recordo, que ens va deixar tirats. Jo era aquí com a productor i Mario Kassas, el productor executiu, em va dir: “*hem de fer-la, i saps què, Sean? La faràs tu*”. I li vaig dir que d'acord. Al principi em va donar una mica de vertigen, perquè havia estat present en tot el procés de preproducció i sabia que seria un rodatge complicat. Però, a favor meu, sabia com fer-ho. Va ser una gran aventura filmar això. Hi ha parts d'aquesta pel·lícula que em semblen molt bones. Unes altres no em convencen tant, però crec que això és així amb totes les pel·lícules que he fet.

“La meua idea amb *Freddy contra Jason* era recuperar l'esperit de les pel·lícules d'Abbott i Costello”

Què se sent estant aquí a Sitges, recollint un reconeixement a la teua trajectòria?

És terrible. Mai m'havien tractat tan malament [i solta una riallada] Què va! Mira on estem. No només és un lloc preciós, sinó que he conegut a gent meravellosa i he coincidit amb altres que ja havia vist abans en altres festivals. Si soc sincer, jo no tenia ni idea de l'existència d'aquest festival. Ni tan sols conec els festivals que hi ha als Estats Units. Em van convidar, la meua dona i jo vam pujar a un avió amb destinació a Barcelona, i aquí estem. I això de rebre un premi a la meua trajectòria... En realitat no vull un premi a la trajectòria. Tinc moltes coses per fer. Encara no he acabat. Deixem-ho com que és un premi a la meitat de la meua carrera. ■

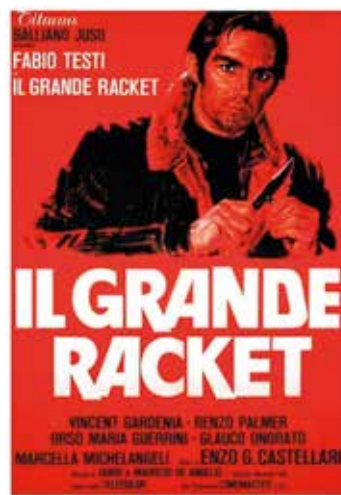
ENZO G. CASTELLARI

Por Xavi Sánchez Pons

KEOMA

(1976)

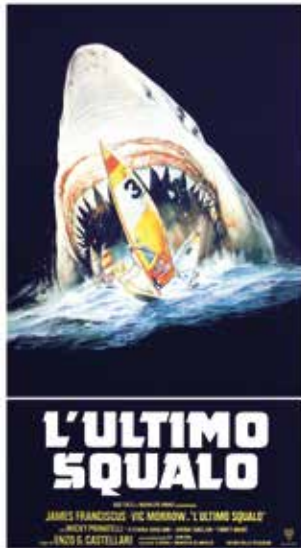
FORAJIDOS 77

(1977)

AQUEL MALDITO TREN BLINDADO

(1978)

TIBURÓN 3

(1981)

1990: LOS GUERREROS DEL BRONX

(1981)

El cineasta italiano inicià la seva carrera en los años sesenta dirigiendo diversos spaghetti westerns, filmes de encargo muy bien realizados. Años después, cuando el género ya casi había desaparecido, llegó *Keoma*, una de sus obras maestras en forma de eurowestern fantasmagórico y casi fantástico por su atmósfera, donde un Franco Nero crepuscular y polvoriento se enfrenta a unos villanos que quieren controlar su pueblo. Junto a *Los cuatro del Apocalipsis* de Lucio Fulci, se trata de uno de los mejores spaghetti westerns de los setenta.

Castellari fue un director que se manejó con maestría dentro del poliziesco, el boom de películas italianas sobre el mundo criminal surgido después del éxito de *El padrino* y *The French Connection*. *Forajidos 77*, estaba encabezada por un Fabio Testi en estado de gracia como jefe de un escuadrón de policía que tiene como misión acabar con una red de extorsionadores. Su clímax final, un largo tiroteo en una nave industrial, nos ofrece una de las mejores secuencias de acción de la historia del cine.

Conocida por ser la película cuyos derechos compró Quentin Tarantino para apoderarse de su título original americano (*The Inglorious Bastards*), esta aventura bélica ambientada en la Segunda Guerra Mundial, a mitad de camino entre *Doce del patíbulo* y *Los violentos de Kelly*, tiene una de las parejas protagonistas más carismáticas de la época, unos Bo Svenson y Fred Williamson socarrones, repartiendo disparos y tortazos contra los nazis.

Una de las cimas italianas del exploitation, *L'ultimo squalo* fue una falsa secuela de *Tiburón* que, en algunas partes del mundo, entre ellas España, fue estrenada con el título de *Tiburón 3*. Con James Franciscus haciendo de Roy Scheider y Vic Morrow de Robert Shaw, la película es un disfrute absoluto, mostrando toda la violencia que Steven Spielberg no se atrevió a incluir. *Aquel último tiburón*, documental presente en el Festival, repasa la polémica historia de este clásico de culto.

Con la llegada de los ochenta y el éxito mundial de *Mad Max 2*, el *guerrero de la carretera* y 1997: *Rescate en Nueva York*, la industria del cine italiano vio un nuevo filón que explotar. Es así como llegó 1990: *Los guerreros del Bronx*, exploit trona-dísimo de la película de John Carpenter, que también incluye citas a *The Warriors* de Walter Hill, encabezado por el icónico Mark Gregory y su moto. Castellari volvió a tocar el territorio postapocalíptico en las fantásticas *Fuga del Bronx* y *Los nuevos bárbaros*.

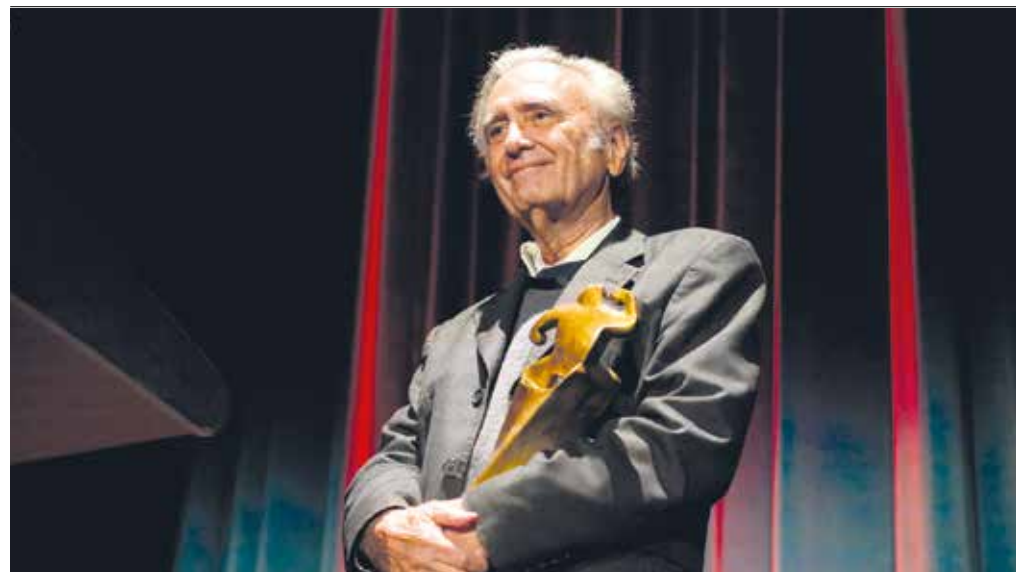
TRANQUILS,
TENEN EMBOTIT PER TOTHOM

Bundó, partner gastronòmic del 58è Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya

BUNDÓ
L'ARBOÇ • 1909

Joe Dante: Gran Premi Honorific

Carmen Maura: Gran Premi Honorific

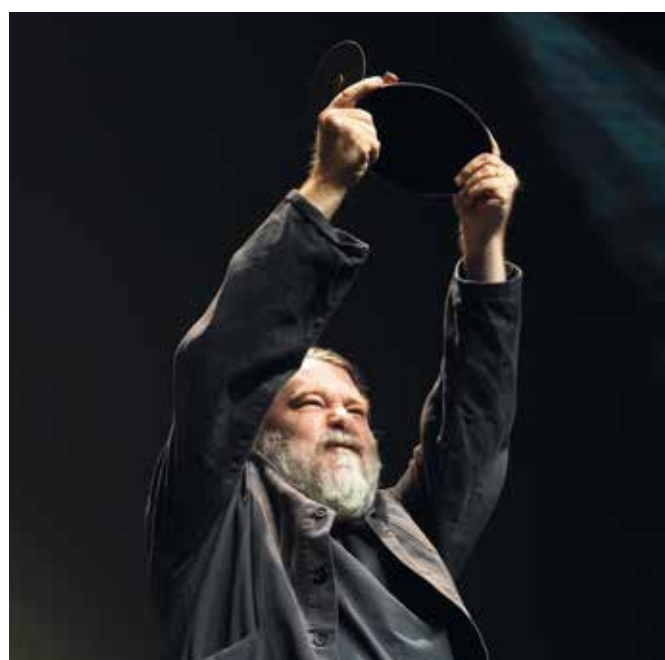
Peter Chan: Gran Premi Honorific

Terry Gilliam: Gran Premi Honorific

Hugo Stiglitz: Premi Nosferatu

Ben Wheatley: Premi Màquina del Temps

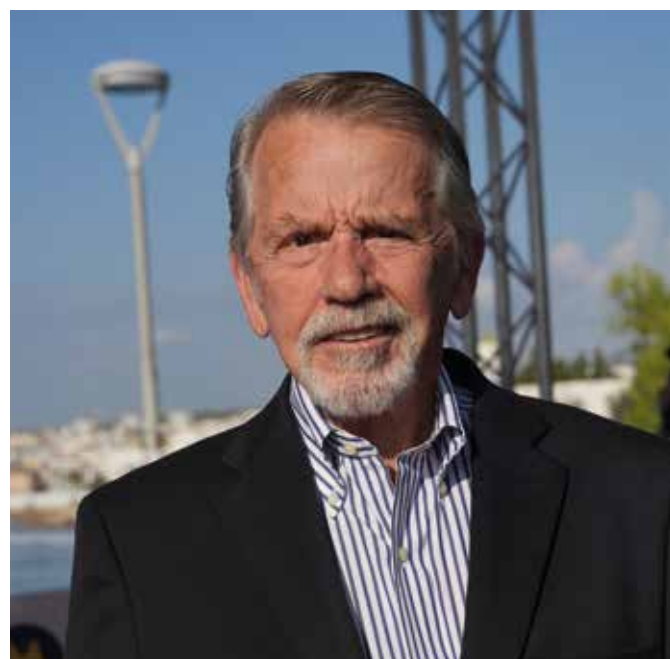
Benedict Cumberbatch: Premi Màquina del Temps

Ángeles Huerta: Premi Josefina Molina

Zombie Walk

Sean S. Cunningham: Premi Màquina del Temps

William Fichtner: Premi Màquina del Temps

Richard Band i Barbara Crampton: 40 anys de Re-Animator

Jurat Oficial Fantàstic: Jovanka Vuckovic, Mary Harron, Laura Pedro, Peter Chan i Hernán Findling

Dominique Pinon: Premi Mèliès Career

Nancy Loomis: Premi WomanInFan

Mary Harron: Premi WomanInFan

OFFICIAL
MERCHANDISING

DEL 9 AL 19 D'OCTUBRE

FANTASTIC PRODUCTS

EXTERIOR DE L'HOTEL MELIÀ
PLATJA DE SANT SEBASTIÀ

FANSHOP
10AM - 10PM

THE ORIGINAL
CHA CHA

TOTAL FANS

VIVA SITGES

MERCH ANDI SING

VIVAN LOS MUERTOS

TERROR FOREVER

WWW.CHA-CHA.ES
@THEORIGINALCHACHA
WWW.SITGESFILMFESTIVAL.COM

SITGES
FESTIVAL INTERNACIONAL DE
CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

Quan unim energies, ens ho passem terriblement bé

Les energies de Repsol mouen el Festival de Sitges.

Energia solar

Combustibles 100% renovables

Recàrrega elèctrica 100% renovable

Recollida d'oli usat

SITGES
58 FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

Amb tota l'energia

Figura clave de la comedia universal como parte de los Monty Python y del fantástico con clásicos como *Brazil*, *Las aventuras del barón Münchhausen* o *12 monos*, el cineasta británico recibe en el Festival el Gran Premi Honorífic a su carrera.

Terry Gilliam

Por Guillermo Tato

Terry Gilliam es una de esas figuras que inspiran un profundo respeto por su relevancia tanto en la comedia como en el cine fantástico, pero que al mismo tiempo resultan cercanas gracias a su vitalidad, el entusiasmo que irradia y la lucidez que transmite en cada frase. Más allá de su etapa en los Monty Python (una de las piedras angulares del humo moderno) y de su influyente trayectoria como cineasta (*Los héroes del tiempo*, *El rey pescador* *Tideland*), Gilliam se revela como una mente ágil, capaz no solo de diseccionar con precisión el mundo en el que vivimos, sino también de reivindicar la imaginación como una forma esencial de relacionarse con el universo que nos rodea. Hemos podido robarle unos minutos para conversar con él sobre su carrera y su manera de entender el cine.

“George Harrison me salvó financiando *Brazil*”

¿Cómo influyeron tus inicios como dibujante de cómics en tu forma de contar historias?

Crecí en el campo escuchando la radio porque no teníamos televisión. La radio es fantástica porque tienes que inventar las imágenes. Eso me llevó a hacer dibujos en los que convertía electrodomésticos, como aspiradoras, en extraterrestres. Después, cuando entré en la escuela secundaria, empecé a dibujar caricaturas más realistas. Años más tarde, me hice responsable de una revista de arte en la universidad que convertí en una publicación de humor. Pero el primer trabajo en el que gané dinero fue dibujando para la revista francesa *Pilote*.

¿Qué te llevaste de tu época con los Monty Python al pasar a la realización cinematográfica?

Monty Python fue la época más importante de mi vida. Gracias a que los demás miembros eran perezosos, Terry Jones y yo dirigimos *Los caballeros de la mesa cuadrada*. Así que, de la noche a la mañana, me convertí en director de cine. Con Terry aprendimos sobre la marcha, haciendo películas. Esa fue la libertad que tuvimos. Estar en Monty Python cuando se convirtió en un gran éxito hizo que todo fuera fácil, porque en *Los caballeros de la mesa cuadrada* el dinero vino de Led Zeppelin, Pink Floyd, Island Records... estrellas del rock. Después de eso, seguía consiguiendo

ese tipo de dinero, así que hice *Jabberwocky*, hasta que finalmente George Harrison me salvó financiando *Brazil*.

Tus películas están repletas de mundos imaginarios, sátira política, y crítica social. ¿Qué papel juega la fantasía como herramienta para cuestionar la realidad?

En realidad no trato con la fantasía, trato con la imaginación. La fantasía es un mundo donde todo está estructurado, en cambio, la imaginación es mucho más libre. No hay límites para ello. Especialmente en *Brazil*, que trata sobre la batalla entre la imaginación y la realidad. Porque mi personaje intenta volar, pero alguien lo agarra por la pierna y lo arrastra de vuelta a la Tierra. Eso es lo que me interesa, esa batalla que se produce entre imaginación y realidad.

Hay otra batalla siempre presente en tu carrera entre la libertad artística y los grandes estudios.

Un director solo tiene una cierta cantidad de poder. Necesitas estrellas de cine para tener el poder completo. En cada película que he hecho he tenido la suerte de atraer a actores maravillosos, con mucho talento, energía y éxito. Así que, para mí, la gran batalla en una película es la batalla final, cuando el estudio decide que no le gusta lo que hice. Pero mientras los actores estén de mi lado, podemos ganar todos contra el estudio. Mucha gente piensa que el director es el más importante, pero en realidad no.

“No trato con la fantasía, trato con la imaginación”

Tus películas también son muy humanas y muy libres en el aspecto visual.

Esa es la clave. Quiero decir, básicamente soy un showman. Quiero que el público se involucre y sea parte del proceso de ver una película. Por eso tengo siempre que identificarme con los personajes principales. Son una versión de mí, tal vez una parte pequeña, tal vez grande. Mientras me ame a mí mismo, tú amarás a mis personajes. Pero cuando estoy realmente miserable y deprimido, no te gustará.

“Solo puedo hacer una película si estoy poseído. La película en realidad se está haciendo a sí misma”

¿Cómo te sientes representado en tus películas?

Realmente no lo sé, solo puedo hacer una película si estoy poseído. La película en realidad se está haciendo a sí misma. Yo solo soy la mano que escribe. Realmente se siente así. Por eso me encanta rodar películas, porque escape de mi ego. Pero me tienen que gustar los personajes. Incluso los malos me intrigan. Así que, mientras me gusten a mí, o al menos me interesen, asumo que otras personas, como el público, tendrán la misma reacción.

¿Cuáles son tus principales influencias?

Realmente no lo sé, cuando hago una película es porque creo en el mundo que estoy creando. Lo mejor de ser director de cine es que eres Dios, y estás creando el universo. Tengo que creer que el mundo es real para que otras personas también lo crean. Esa es la forma en que funciona. En cuanto a tu pregunta, Fellini, Buñuel o Kurosawa. Son grandes cineastas que me han marcado, así que siempre hay un poco de ellos en todo lo que hago. Pero en realidad no tengo un plan preestablecido.

En el Festival no solo recibes el Gran Premi Honorífic, sino que se celebra el cuarenta aniversario de *Brazil*. ¿Cómo te sientes ante la diferencia entre la primera reacción a tus películas y la actual?

En la actualidad, *Brazil* es considerada un gran clásico, una película maravillosa. Pero cuando empezamos a proyectarla, la mitad del público se iba de la sala. No les gustaba, no la entendían. Y el estudio, Universal, la odiaba. Es muy graciosa la forma en que el tiempo y la perspectiva cambian. Me encantó algo que sucedió hace años, cuando George W. Bush era presidente y Dick Cheney era el vicepresidente: yo estaba en Nueva York y me preguntaron cómo sabía que el mundo acabaría así. Les dije: “No lo sé, pero estoy listo para demandar a George Bush y Dick Cheney por el remake ilegal y no autorizado de *Brazil*”.

Por el poder de Grayskull!

El cine de terror no se define tan solo como una forma de explicarnos los temas universales más escabrosos, sino que también permite transitar a través de ellos empleando el escudo de la imaginación como un poderoso elemento que, o bien nos sirve como protección ante lo desconocido, o bien da forma a lo siniestro. La construcción visual de lo monstruoso ha sido la pregunta esencial en torno a la cual gira la reflexión sobre qué es lo que nos provoca miedo: bien por el miedo al otro (como sucede en las películas de zombis) o incluso a nosotros mismos como deformaciones de nuestra identidad (donde podríamos meter al cine de hombres lobo).

El diseño del monstruo también va íntimamente ligado a esa concepción del género desde una perspectiva puramente fantástica. Es lo que sucede en la construcción de los mundos imaginarios en las películas de espada y brujería. En ese sentido, es imposible no hablar de la radical influencia de Ray Harryhausen, creador de criaturas que fascinaron y aterrorizaron por igual, desde el mítico ciclo de *El séptimo viaje de Simbad*, hasta los esqueletos vivientes de *Jasón y los argonautas*. Un artista que puso el diseño visual al servicio de la imaginación.

En clave más moderna está *Conan el bárbaro*, donde Colin Arthur –heredero del propio Harryhausen– marca un hito en esa fascinación del monstruo como fruto de una imaginación que a su vez es capaz de infundir temor en el espectador. Tras el éxito comercial de *Conan*, otras películas como *El señor de las bestias*, *El guerrero rojo* o *Cromwell*, el rey de los bárbaros ayudaron a ampliar el universo de la espada y brujería, así como su concepción fantástica.

Pero no podemos dejar de hablar de la memorable *Deathstalker*, cuyo reciente remake se proyectará en el Festival. En él, nuestro querido Steven Kostanski trata con enorme cariño el universo del personaje, respetando su imaginativa capacidad para crear unas criaturas tan deliciosas como emocionantes en su propia concepción del género. Una película que nos recuerda que el cine es también un viaje a mundos imaginarios.

Por Guillermo Tato

Patir o morir? La resposta definitiva

Demostra els teus coneixements més terrorífics i guanya un Pack Fan i dues nits d'hotel al Meliá Sitges per a l'edició del 2026.

LA VANGUARDIA

Participa del 9 al 19 d'octubre en el Quiz de La Vanguardia.

Peter Chan, uno de los nombres clave para entender el cine de Hong Kong de las últimas tres décadas, recibe el Gran Premi Honorífic de Sitges.

Peter Chan

Por Xavi Sánchez Pons

Autor de películas clave del cine hongkonés y chino como la comedia romántica *Comrades: Almost a Love Story*, protagonizada por Leon Lai y Maggie Cheung; un segmento de la antología de terror *Three*; la épica *The warlords: Los señores de la guerra* con Jet Li, Andy Lau y Takeshi Kaneshiro (uno de sus actores fetiche); *Dragon* con Donnie Yen; y la saga *The Eye*, donde muestra su faceta como productor. Peter Chan es uno de los cineastas asiáticos más destacados de su generación, cuya nueva película, *She Has No Name*, ha pasado por Sitges.

¿Cuál es tu primer recuerdo cinematográfico?

Crecí viendo de todo porque a mi padre le encantaban las películas. De hecho, él también era cineasta, así que cuando yo era bebé me llevaban mucho a los cines porque no teníamos niñera. Una de las primeras imágenes que recuerdo fue probablemente de una película de Roman Polanski y Catherine Deneuve.

¿Repulsión?

Sí, *Repulsión*, con las manos saliendo de la pared. Esa fue la primera imagen que recuerdo de niño. Obviamente, no entendí lo que estaba pasando.

¿Cuáles fueron las primeras películas de Hong Kong que te impresionaron?

Las películas del estudio Shaw Brothers que dirigieron David Chiang y Ti Lung, las de Jimmy Wang Yu y las de Bruce Lee. *La furia del tigre amarillo* era una de mis películas favoritas. Esas son las estrellas de mi generación. En lo que a directores se refiere, Chang Cheh es uno de mis favoritos. Era muy bueno creando figuras heroicas en el cine.

Tus inicios en el cine fueron como asistente en películas de Jackie Chan y John Woo, ¿qué recuerdas de esos años?

Con Jackie Chan hice de traductor y recuerdo que rodamos una película en Barcelona [Los supercamorristas de 1984]. Luego fui uno de sus jefes de producción. Corría de un lado para otro, no estaba siempre en el set. Hacía todo el trabajo pesado de la producción. Con John Woo sí que gané experiencia, ya que tenía que estar a su lado todo el tiempo durante el rodaje de *Heroes Shed No Tears* y traducía lo que decía al equipo. Ahí aprendí mucho del oficio de rodar.

Una de tus películas más conocidas es *Comrades: Almost a Love Story*, donde trabajaste con Maggie Cheung.

Es genial porque trabajé con Maggie en mi primera película, *Alan & Eric: Between Hello and Goodbye*, donde también estaba Eric Tsang, que ganó diversos premios por su interpretación. *Comrades: Almost a Love Story* fue mi séptimo filme. Pero en esos días hacíamos películas rápido. Así que, entre mi primera película y la séptima solo pasaron seis años. Trabajar con Maggie es genial porque escribimos el guion juntos. Leíamos cada línea, cada página y cambiábamos cosas aquí y allá. Ella era una gran inspiración para todo el equipo, es simplemente una de las más grandes intérpretes. He trabajado con actrices y actores destacados en mi carrera, pero trabajar con ella hoy en día sigue siendo muy especial.

En 1999 Steven Spielberg produce *Carta de amor*, tu primera película para el mercado norteamericano, protagonizada por su mujer, Kate Capshaw. ¿Guardas un buen recuerdo de esa aventura en los Estados Unidos?

La experiencia no fue muy satisfactoria. Elegí la película más pequeña para poder ser más independiente, que no fuese una gran producción de estudio. Pero incluso un proyecto pequeño pasa por su sistema, lo que significa notas de guion y demás. En Hong Kong hacemos películas comerciales, pero es el director quien toma las decisiones.

En Estados Unidos no sabes quién decide. La productora no es una persona, es una corporación y burocracia. Spielberg apoyó mi director's cut, pero el resto de los ejecutivos no. Tuve que eliminar escenas y cambiar el final: el mio era abierto y ellos me forzaron a hacer un final feliz. Así que decidí que Norteamérica no era el lugar donde quería estar y volví a Hong Kong.

Cuando vuelves a Hong Kong realizas diversas películas de acción, una de las mejores de ellas es *Dragon* con Donnie Yen.

Donnie es increíble. No podría haber hecho la película sin él porque las secuencias de acción, especialmente la primera, que es muy recordada, están coreografiadas por él mismo. Además, en ese filme también tuve el privilegio de trabajar con Kenji Tanigaki, que fue el ayudante de Yen en *Dragon* diseñando la acción. Kenji ha estado presente este año en Sitges con *The Furious*. Tras encontrarme con él le dije: "Kenji, muchas gracias por tu trabajo en *Dragon*. Estoy desarrollando otra película de acción que estará ambientada en el Londres moderno." Y le pregunté: "Ahora eres un gran director, pero ¿sigues haciendo coreografías de acción? ¿Podrías ayudarme?". Y me dijo: "Sí, todavía puedo hacer coreografías de acción. No solo voy a dirigir" [ríe]. ■

GALE ANNE HURD:

Més enllà de *Terminator*

Gale Anne Hurd, primer Gran Premi Honorífic WomanInFan de la història del Festival, va fundar la Western Pacific Production l'any 1982, amb la qual va produir emblemes de la ciència-ficció com *Terminator* o *Aliens: El regreso*. Rebatejada com a Valhalla Entertainment, és la productora, entre d'altres, de tot l'univers *The Walking Dead*. A continuació, repassem alguns dels seus hits.

ABYSS
(1989)

Just abans de redefinir el cinema d'acció i ciència-ficció amb *Terminator 2*, James Cameron s'internava en una innovadora proposta que va plantejar un innovador ús dels efectes digitals de la mà de ILM. Després de l'enfonsament d'un submarí nuclear, un equip de buscos civils i militars haurà d'investigar el misteri que s'amaga en les profunditats de l'abisme. *Abyss* va establir les bases de l'obsessió de Cameron pel món marí i va plantar la llavor del que acabaria sent *Avatar*.

HECHIZO LETAL
(1991)

Anys abans d'endinsar-se en la franquícia de James Bond, Martin Campbell dirigia un noir lovecraftià amb elements de comèdia en què Fred Ward interpretava a un detectiu anomenat Harry Philip Lovecraft, encarregat d'investigar el robatori d'un llibre misteriós en un món dominat per la màgia. Una producció televisiva de HBO que bé podria considerar-se com una partida de rol de *La llamada de Cthulhu*, amb un catxet interpretatiu del nivell de David Warner, Julianne Moore i Clancy Brown.

EN NOMBRE DE CAÍN
(1992)

L'any 1992, Hurd produïa una de les propostes més a reivindicar de Brian De Palma, una barreja entre thriller psicològic i terror on John Lithgow interpretava al doctor Nix, un home amb personalitat múltiple, raó per la qual podem dir que interpreta fins a cinc papers diferents de la pel·lícula (incloent-hi la polèmica travesti Margo). Un títol sobre obsessions, experiments revolucionaris i un munt de daddy issues que només un geni com De Palma podia tirar endavant. Quin bon gust el de la Gale Anne Hurd!

ARMAGEDDON
(1998)

Nominada a quatre Premis Oscar i culpable d'un dels quatre Razzie que acumula Bruce Willis, el blockbuster de Michael Bay va funcionar molt bé en taquilla; no obstant això, la crítica no el va rebre d'igual manera. Malgrat les seves incongruències de versemblança científica, ha aconseguit resistir en l'imaginari col·lectiu com un dels films de catàstrofes més emblemàtics dels noranta. En això el seu repartiment té alguna cosa a veure: al protagonista de *Jungla de cristal* l'acompanyaven Ben Affleck, Liv Tyler, Billy Bob Thornton i Steve Buscemi.

VIRUS
(1999)

Poc es parla d'un dels cims del body horror i el terror de ciència-ficció dels noranta. Dirigida per John Bruno i basada en un còmic de la Dark Horse, ens porta a alta mar amb el Sea Star, un remolcador que es troba amb un vaixell científic rus que pretén rescatar. Quan entrin i restableixin l'energia del vaixell, es trobaran amb un malson de tecno-horror on la carn i el metall es barregen donant-nos un munt d'animatronics i criatures mecàniques, incloent-hi una versió tronadíssima d'en Donald Sutherland.

PUNISHER 2: WAR ZONE
(2008)

Una de les produccions més contundents de Gale Anne Hurd. *El Castigador* de Marvel ha tingut diverses adaptacions al cinema i a la televisió, però cap és tan rodona i ultraviolenta com *El castigador: Zona de guerra*. Dirigida amb electricitat i nervi per Lexi Alexander (una de les poques dones que ha dirigit cinema d'acció), el film es beneficia d'un Ray Stevenson en mode Castigador *larger than life*, trencant ossos que fan crack i trets al cap que regalimen sang.

2025

FLAIX FM

SITGES
58 FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

FLAIX FM COL·LABORA AMB
SITGES - 58 FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

09.10-19.10

MAIN

ESPECIALISTAS EN PUBLICIDAD EXTERIOR

www.grupomain.net

GREATEST HITS *de Sitges 2025*

Totes les bones històries arriben sempre al seu final, i la 58a edició del Festival de Sitges també s'acaba, tot i que alguns ens quedariem a viure a la butaca de l'Auditori uns dies més. Perquè el comiat sigui més dolç que agre, aquí un recull dels millors moments de la programació d'enguany.

UN ROBACORS

L'Indy de *Good Boy*

UN DUEL ENTRE COMTES

El que hi ha entre els Dràcules de Radu Jude i Luc Besson

UN ANIMAL MITOLÒGIC

L'unicorn enfadat de *Death of a Unicorn*

UN SHOWMAN AMB CARISMA

El personatge de John Malkovich a *Opus*

UNA REENCARNACIÓ

La conversió en aspiradora d'*Un fantasma útil*

EL NOU FENOMEN TIGER KING

Els personatges de *The Python Hunt*

ELS CÁMBIAME MÉS TERRORÍFICS

Els de les protagonistes de *Slanted i Thinestra*

LA PARELLA MÉS ENGANXIFOSA

La formada per l'Alison Brie i Dave Franco a *Together*

LA MARE DE L'ANY

La de *Fuck My Son!* i la seva obstinació per desvirgar el seu fill mutant

UNA MANICURA EXTREMA

La de *La hermanastra fea* i les seves amputacions

UNS GOSSOS INFERNALS

Els de *Balearic i La virgen de la Tosquera* formen una bona manada

UNS CLATELLOTS SIDERALS

El ballet d'hòsties i puntades voladores a *The Furious*

UN CUNNILINGUS SANGUINOLENT

El que li fa Lucía Díez a María León a *Silencio*

UN CAMP DE NAPS

Anything That Moves i la seva naturalització dels penis a l'aire lliure

LA NÚVIA PERFECTA

Nikki a *Obsession*, que et prepara la millor carmanyola

UN ESPERIT DIY

El dels sets de cartó d'en Ben Wheatley a *Bulk*

UNA HÒSTIA ALS INFLUENCERS

La de *Karmadonna* dictada pel Creador (de contingut)

UNA BONA DENTADURA

La dels zombis de *We Bury the Dead*

UNA MIRADA GLAÇADORA

La de Marion Cotillard servint cony a *The Ice Tower*

UN ANIMAL

La rata cocaïnòmana de *Flush*

EL MILLOR CONVIDAT A UNA FESTA

El ximpanzé rabiós de *Primate*

UNA CASA EMDRUIXADA

La del segment d'Anna Zlokovic a *V/H/S/Halloween*

LA CONVIDADA MÉS DISFRUTONA

La Barbara Crampton donant-ho tot al Festival

ÚLTIMA SALIDA BRIGADOON

Por Javier Parra

Recta final de Sitges y últimas proyecciones en la sección que, un año más, ha hecho un mapa general de cuál es el estatus del actual cine hecho fuera del mainstream, además del culto rendido a cineastas, actores y propuestas venidas de diferentes partes del mundo. En esa línea, es un regalo iniciar el sábado 18 con la Sesión Especial de *Dr. Lazarus*. Título argentino dirigido por Alejandro Jablonski y Pedro Loeb en 1992, concebido como el episodio piloto de una serie que nunca se llegó a rodar, en el que conoceremos a la Logia del Eterno Retorno y la amenaza de un ser inmortal con soltar la peste amarilla en la ciudad de Buenos Aires.

Por la tarde, se producirá el estreno del largometraje *Thinestra*, una de las películas que llegan a rebofo de *La sustancia* más divertida del año. Dirigida por Nathan Hertz, que estará presente en la proyección, la película cuenta con menos medios que el celebrado título de Coralie Fargeat, pero tiene una genialidad: la de contar en su casting con las gemelas Melissa y Michelle Macedo para encarnar la vertiente buena y mala de la historia, aquí desatada por culpa de unas pastillas de dieta que acaban convirtiéndote en monstruo.

El sábado por la noche regresa uno de los broches de oro perfectos. Café para los más cafeteros con la Sesión Especial - VHS Auto-tracking. El festival de Barcelona nos trae, en genuina cinta de vídeo, la proyección de *Arcade/ Arcatron* de Albert Pyun, filme sobre un videojuego que te atrapa en el mundo virtual. Perfecta para dar por finalizada la jornada de sábado y una fiesta que no quieress perderste.

Quienes quieran exprimir al máximo este Sitges, pueden hacerlo el domingo 19 con un triplete de lujo, que además es la quintaesencia de lo que ha sido este Brigadoon 2025. La Retrospectiva Risas y Escalofríos termina con *Street Trash*, el clásico de culto de Jim Muro de 1987 que nos trae a un grupo de vagabundos que beben una bebida alcohólica en mal estado que los derrite. *Trash-O-Rama* nos trae su tercera propuesta del año: *Devil Curse*, terror taiwanés sobre un demonio que hace acto de presencia cuando se realiza un hechizo de amor. Para finalizar, el Premi Nosferatu - Hugo Stiglitz cierra Brigadoon con el pase de *Traficantes de pánico*, de René Cardona Jr., thriller de acción sobre una banda de ladrones que, en su huida de la policía, se amotina en la casa de ricos, a quienes toma por rehenes.

Un año más, ha sido un placer estar a cargo de esta columna. Gracias por leerlos, por amar el festival tanto como nosotras y ser fieles a la sección más canalla y única de Sitges. Y ahora, de manera literal, ha llegado el momento de tomar la Última salida Brigadoon.

DISSABTE, 18 D'OCTUBRE

08:15 CINEMA ESCORXADOR ANOTHER WORLD	112'	14:30 PRADO AQUEL ÚLTIMO TIBURÓN	73'	21:00 CINEMA ESCORXADOR ROQIA	94'
08:15 PRADO NEW GROUP	82'	14:30 TRAMUNTANA MELIÀ TENGÖSEI - SHAMAN STAR	160'	22:30 AUDITORI MELIÀ SITGES SESSIO SORPRESA	120'
08:15 TRAMUNTANA MELIÀ ABRAHAM'S BOYS: A DRACULA STORY	89'	15:15 AUDITORI MELIÀ SITGES THE ICE TOWER	118'	22:45 PRADO ODISSEY	110'
08:45 AUDITORI MELIÀ SITGES LA LARGA MARCHA	108'	16:30 PRADO MARAMA	90'	23:00 CINEMA ESCORXADOR OBEX	90'
10:00 PRADO EYE FOR AN EYE	101'	17:15 CINEMA ESCORXADOR ELOY DE LA IGLESIA, ADICTO AL CINE	85'	23:15 TRAMUNTANA MELIÀ ABRAHAM'S BOYS: A DRACULA STORY	89'
10:15 TRAMUNTANA MELIÀ EL SUSURRO	101'	18:20 PRADO JIGOKU (4K)	101'	00:45 CINEMA ESCORXADOR DEVIL'S BRIDE	77'
10:30 CINEMA ESCORXADOR GURTS BRUNO BOZZETTO	95'	18:45 TRAMUNTANA MELIÀ MATCHA	4'	01:00 AUDITORI MELIÀ SITGES HARD BOILED (4K)	128'
11:00 AUDITORI MELIÀ SITGES ANGEL'S EGG (4K)	71'	18:45 TRAMUNTANA MELIÀ TODOS LOS MALES	97'	SONS OF THE NEON NIGHT	125'
12:00 PRADO THE TERMINATOR (4K)	107'	19:00 AUDITORI MELIÀ SITGES IT: BIENVENIDOS A DERRY	11'	CESIUM FALLOUT	137'
12:15 TRAMUNTANA MELIÀ TRISTES TROPÍQUES	118'	19:15 CINEMA ESCORXADOR LA LARGA MARCHA	108'	01:15 PRADO DEATHSTALKER	103'
12:30 CINEMA ESCORXADOR WILLY THE SPARROW	76'	19:15 CINEMA ESCORXADOR THE FIN	85'	LAST TO LEAVE	9'
13:00 AUDITORI MELIÀ SITGES NIGHT PATROL	103'	20:30 PRADO LA SONRISA DEL MAL (THE HOLY BOY)	122'	DEATHGASM II: GOREMAGEDDON	117'
14:15 CINEMA ESCORXADOR AMERICAN PSYCHO	102'	21:00 TRAMUNTANA MELIÀ FURIA	19'	THE CREEPS	96'
			88'	01:15 TRAMUNTANA MELIÀ FLUSH	70'
				FUCK MY SON!	94'

BRIGADOON

12:00 DR LAZARUS	52'	18:00 THINESTRA	93'
16:00 TRAS LAS HUELLAS DE UN GIGANTE. RAY HARRYHAUSEN EN ESPAÑA	100'	20:00 AFRICAN KUNG FU NAZIS II - BUM BUM!	99'
		22:00 ARCADE / ARCATRON	82'

● Última projecció

Consulteu els horaris al web abans d'assistir a les sessions. Podeu consultar les activitats paral·leles i presentacions a www.sitgesfilmfestival.com

DIUMENGE, 19 D'OCTUBRE

10:00 CINEMA ESCORXADOR THE GREAT HISTORY OF WESTERN PHILOSOPHY	73'	15:30 AUDITORI MELIÀ SITGES PRIMATE GAUA	89'
10:00 TRAMUNTANA MELIÀ WE BURY THE DEAD	95'	NO OTHER CHOICE	93'
10:00 AUDITORI MELIÀ SITGES NEW GROUP	82'	THE PLAGUE	139'
CHIEN 51	106'	THE FURIOUS	98'
DRÀCULA (LUC BESSON)	129'	16:30 CINEMA ESCORXADOR ENDLESS COOKIE	114'
10:00 PRADO LABYRINTH	116'	17:00 TRAMUNTANA MELIÀ NIGHT PATROL	103'
11:45 CINEMA ESCORXADOR CROCODILE TEARS	98'	17:00 PRADO HI FIVE	119'
12:00 TRAMUNTANA MELIÀ HER WILL BE DONE	99'	18:30 CINEMA ESCORXADOR THE PYTHON HUNT	92'
12:15 PRADO TRAPPED	131'	18:15 TRAMUNTANA MELIÀ REDUX REDUX	107'
14:00 CINEMA ESCORXADOR TAMALA 2030: A PUNK CAT IN THE DARK	130'	19:30 PRADO SHELBY OAKS	91'
14:15 TRAMUNTANA MELIÀ UN FANTASMA ÚTIL	130'	20:30 CINEMA ESCORXADOR FUCKTOYS	108'
14:45 PRADO OSIRIS	107'	21:30 TRAMUNTANA MELIÀ REFLECTION IN A DEAD DIAMOND	87'
		21:45 PRADO V/H/S/HALLOWEEN	114'
		22:45 CINEMA ESCORXADOR DEAD LOVER	84'
		23:15 TRAMUNTANA MELIÀ HONEY BUNCH	113'

BRIGADOON

12:00 STREET TRASH	100'
14:00 DEVIL CURSE	91'
16:00 TRAFICANTES DE PÁNICO	94'

25 ANYS PREMIS SGAE NOVA AUTORIA 2000 - 2025

SECCIÓ NOVES VISIONS >>>>>

Aquest dissabte!
14.30 h. Sala Tramuntana Melià

Lliurament dels Premis SGAE Nova Autoria 2025

Aquests guardons, que formen part del palmarès oficial del Festival de Sitges, han celebrat la seva 25a edició

La Societat General d'Autors i Editors (SGAE) i la Fundació SGAE, a través del Consell Territorial de la SGAE a Catalunya, donen a conèixer el palmarès oficial dels Premis SGAE Nova Autoria d'enguany i fan lliurament dels guardons corresponents a aquesta edició. Els Premis SGAE Nova Autoria a la millor direcció-realització, al millor guió i a la millor música original són part del Festival de Sitges des de fa 25 anys.

El Cinema Prado va acollir, el passat dia 11 d'octubre, la projecció dels treballs finalistes, amb l'assistència del professorat i l'alumnat de les universitats i les escoles de cinema de Catalunya. Els finalistes —9 treballs seleccionats d'entre 41 propostes de 18 universitats i escoles de cinema catalanes— es van projectar dins de la secció **Noves Visions**.

D'esquerra a dreta, fila superior: Laia Aguilar, guionista i escriptora; Francesc Gener, compositor de cinema i televisió; Belén Funes, directora i guionista; Àngel Sala, director artístic del Festival de Sitges; Luis Gómez, director de la SGAE a Catalunya i Balears, i Aurora Carbonell, alcaldessa de Sitges.

D'esquerra a dreta, fila inferior: Eric Espin, actor de *Furia* (ESCAC); Vallivana Asunción Visiedo, actriu de *Furia* (ESCAC); Fran Moreno Blanco i Santi Pujol (ESCAC), Premi SGAE Nova Autoria a la millor direcció-realització i al millor guió; Sergio Rojas (L'Idem Animation School), Premi SGAE Nova Autoria a la millor música original, i Pablo Jiménez Gallardo (ECIB), menció especial.

Segueix-nos a:

www.sgae.cat | www.fundacionsgae.org
📌 facebook.com/sgaecat
📺 @SGaeAudiovisual | @fundacionsgae
📺 @sgae_cat | @sgaeaudiovisual | @fundacionsgae

#autoriasGAE
#SGAEActualidad
#25anysNovaAutoria
#PremisSGAENovaAutoria

sgae

fundació sgae

25 ANYS PREMIS SGAE NOVA AUTORIA 2000 - 2025

SITGES SE FESTIVAL INTERNACIONAL DEL CINEMA FANTÀSTIC DE CATALUNYA

HBO ORIGINAL

BIENVENIDOS A DERRY

TODO EMPIEZA AQUÍ

NUEVA SERIE
27 OCT

HBO
max